

Sveti Alojzij Goncaga.

Letos obhajamo 350letnico rojstva svetega Alojzija Goncage, angelskega mladeniča, patrona krščanske mladine. Naš list ne more in ne sme mimo te prilike, da ne bi vsaj mimogrede opozoril mladine na ta očarljivo lepi cvet človeštva.

Sveti Alojzij Goncaga je bil rojen 9. marca leta 1568. v gradu Kastiljone na severnem Laškem. Oče mu je bil vojskovodja Ferdinand, materi je bilo ima Marta. Slabotnemu detetu so ob rojstvu komaj oteli življenje. Njegova pobožna mati ga je takoj posvetila Bogu. Ko je Alojzij dorastel pameti, mu je bila nedolžnost — življenje. Onesvestil se je, če je kdo izpregovoril vpricho njega nedostojno besedo. Devet let star je samodsebe zaobljubil Mariji vedno devišstvo. Ljubil je angelsko čednost svete čistosti z vsem žarom svoje duše. Domači in rojaki so ga imenovali »angela v mesu«. Pazil je nase z vso skrbjo. Po ulicah je šel le povešenih oči. Celo svojo mater se je bal pogledati v obraz, da bi mu znabiti kak pogled ne bil v kvar nedolžnosti.

Hudo je pokoril svoje telo že kot otrok radi malih mladostnih pregreškov. Trikrat na teden se je postil ob kruhu in vodi. Najrajši je užival jedila, ki so mu bila najmanj po godu; premolil je velik del noči, spal pa na trdem in vedno v nezakurjeni sobi. Celó bičal se je po večkrat na dan. Da bi pa mogel še več storiti za svoje zveličanje, se je po hudih bojih s svojim očetom, ki mu je branil na vse načine, odpovedal knežji kroni in je vstopil v Rimu v red Družbe Jezusove.

V samostanu je čisto odmrll sebi in svetu. Najnižja dela je opravljal najrajši: pometal je, pomival, pripravljaj svetilke. Oblačil je najbolj obrabljen odel, prosil miloščine za reveže po rimskih ulicah, očitno se obtoževal svojih prestopkov. Živel je v molčečnosti, kolikor je največ mogel: noben pogovor mu ni bil ljub, če ni bilo nič božjega v njem. Svoje predstojnike je ubogal na migljaj; želel je biti vsem hlapec.

Leta 1591. je izbruhnila v Rimu huda, nalezljiva bolezen. Tudi dobri Alojzij je obolel, ko je stregel bolnikom. Zgodaj je dozorel za nebesa. S klicem: »Jezus, Jezus!« je odšla njegova nedolžna duša v noči med 20. in 21. junijem po nebeško plačilo. Njegova mati je še doživela Alojzijevo povišanje na oltarje. Papež Benedikt XIII. ga je proglasil svetnikom.

Njegov spomin je večen.

